

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 16C/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414205627
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1414205627.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudkyňou JUDr. Silviou Walterovou v právnej veci navrhovateľa: Q.. V. F., N.. XX.X.XXXX proti Y.: Z. F., N.. XX.X.XXXX, Y. C. A. B. X, A. o určenie výživného takto

r o z h o d o l :

Súd návrh zamieťa.

Súd odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 13.3.2014 domáhal určenia výživného vo výške 200,- eur mesačne od 1.3.2014 z dôvodu, že je invalidný dôchodca od 1.1.1998 a na zabezpečenie výživy a zdravotného stavu potrebuje finančnú pomoc od odporkyne, ktorá je jeho dcéra a má schopnosti sa sama živiť.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu doručenom súdu dňa 7.7.2014 uviedla, že návrh je nepravdivý, zavádzajúci a nárok navrhovateľa na výživné nie je opodstatnený. Počas manželstva jej rodičov mala trvalé bydlisko na B. X M. A. a žila v spoločnej domácnosti s rodičmi. Ako si spomína od svojich 6-7 rokov, začala zažívať nezrovnalosti medzi rodičmi, navrhovateľ začal navštevovať pohostinstvá, požívať vo zvyšnej miere alkohol, neplatil náklady spojené s chodom domácnosti, nestaral sa o ňu, netrávil s ňou spoločné chvíle. Chodil domov pod vplyvom alkoholu, vulgárne sa vyjadroval, začal neskoršie aj s útokmi na jej mamu, nadávkami na rodinných príslušníkov. Celé obdobie sledovala a pociťovala ako maloleté dieťa veľmi zle, veľakrát museli odísť z domu k rodine alebo volať políciu, čo pre jej vývoj a výchovu nebolo prijateľné. Jej matka podala návrh na rozvod vo februári 1996, nakoľko spolužitie s navrhovateľom (v tom čase odporcom), starostlivosť a výchovu o ňu nebolo možné v týchto podmienkach vykonávať. V rozsudku Obvodného súdu Bratislava 4, sp. zn. 18C/32/1996 sú uvedené všetky skutočnosti - nestarostlivosti o ňu, nezáujem o ňu, neplnenie si vyživovacej povinnosti, fyzické ubližovanie, neprispievanie na domácnosť a pod. V odôvodnení rozsudku súd uvádza, že navrhovateľ (v tom čase odporca) „svojim prístupom k manželstvu a rodičovstvu zapríčinil tento rozvrat“. Súd zaviazal navrhovateľa prispievať na jej výživu 1.500,- Sk, v období rokov 1996-1997 ho neplatil a svojvoľne si znižoval výšku výživného, menil zamestnania, potom zostal nezamestnaný ale naďalej požíval alkoholické nápoje. Je pravdou, že vo februári 1997 sa mu stal úraz, ktorý si vyžiadal operačný zákrok, po prepustení z nemocnice sa nevrátil k svojmu predchádzajúcemu spôsobu života ale pretože v prvopočiatku rekonvalescencie bol odkázaný na nich, jej mama sa o neho starala a ona ako 14 ročná mu zabezpečovala popoludňajšiu starostlivosť, pokiaľ bola mama v práci. Na jeho naliehanie mu kupovala aj alkohol, bez ktorého bol nervózny, zúrivy a neprispôsobivý. Keď sa to dozvedela jej mama, dohovárala jej a zakázala to. Potom sa začala o neho starať jeho matka. Počas tejto doby sa mu zhoršoval zdravotný stav zase vďaka alkoholu a musel ísť na ďalšie preliečenia. K jeho trvalej invalidite sa podpísalo neustále požívanie alkoholu a navrhovateľ nesie celú zodpovednosť za úraz, ktorý sa stal z

jeho vlastného zavinenia a tiež z nedodržiavania liečebného režimu pri doliečovaní. V roku 1998 požiadal navrhovateľ o zníženie výživného (sp. zn. 13P 20/1998) na 500,- Sk, ktoré bolo uzatvorené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave až v roku 2001 (sp. zn. 11 Co 113/2001) s výsledkom neuznania jeho návrhu na zníženie výživného. Pretože od obdobia rokov 1998-2001 neprispieval stále na jej výživu podľa právoplatného rozsudku, nemal o ňu stále záujem a medzitým študovala na strednej súkromnej škole, jej náklady na výživu a vzdelanie boli zvýšené, jej matka formou exekúcie žiadala o platenie povinného výživného na jej osobu (sp. zn. 15E 177/98). Mesačné splátky z dôchodku boli zadržované Sociálnom poisťovníkou v depozite z titulu prebiehajúceho pojednávania a čakania na rozsudok, pretože navrhovateľ sa vo všetkých rozsudkoch vždy odvolával. Právoplatne bolo uzatvorené v júni 2005. Z neplatenia výživného a aj z fyzického napadnutia jej mamy, bolo začaté konanie zo stany OR PZ v Dúbravke vo veci trestného činu zanedbania povinnej výživy v januári 2004. Počas jej vysokoškolského štúdia od roku 2001 (M. H. A.), ktoré po roku ukončila, necelý rok bola evidovaná na úrade práce, potom zamestnaná a v septembri 2003 sa stala študentkou R. L.. Opätovne podávala návrh na súd ohľadom platenia výživného navrhovateľom (v tom čase odporca, sp. zn. 22C 3/2004), právoplatnosť bola nadobudnutá v máji 2005. Navrhovateľ opäť robil prietahy v súdnom konaní, nedostavoval sa na pojednávanie, dokazoval neschopnosť platiť výživné aj napriek tomu, že dokladovala jeho inú zárobkovú činnosť okrem poberania invalidného dôchodku. Celá táto oblasť ohľadom výživného navrhovateľa na ňu počas jej rokov od maloletosti až do ukončenia štúdia na VŠ bola ťažkým obdobím, navrhovateľovým nezaujmom o ňu, robenie priekov, súdnych naťahovaní, odmietaní a porušovaním základných povinností rodiča, čo nevládalo na jej zdravie a vývoj vôbec pozitívne. V návrhu navrhovateľa je spomínané, že sa nezdržiava na mieste trvalého pobytu, čo nie je pravda. Naďalej býva na B. 3 v Bratislave v spoločnej domácnosti s oboma rodičmi, pomáha s chodom domácnosti a pomáha obidvom rodičom. Preto nerozumie, prečo jej otec žiada zrušenie jej pobytu bez jej vedomia a bez predošlého upozornenia a o ktorom sa dozvedela až z daného návrhu, keď aj osobnú asistenciu mu zabezpečuje ona a nemá informácie, že by sa niekto iný o neho staral. Samotný dôkaz je aj v prílohe navrhovateľa (lekárska správa - komplexný posudok č. A./-XXX/SB zo dňa 28.01.2014), že pomoc mu zabezpečuje dcéra a žije v spoločnej domácnosti s bývalou manželkou a dcérou. Na spoločnú domácnosť prispieva 1/3 nákladov, t. j. 130,- eur mesačne svojej matke. Od júla 2013 náklady na byt na T. XX má vo výške 200,- eur, t. j. len základné zálohové platby (do tohto času tam býval jej strýko). Z jej mesačného príjmu zo závislej zárobkovej činnosti (cca 530,- eur netto) jej na základe životných potrieb zostáva výška životného minima, iné príjmy nemá. Pretože chce naďalej zostať so svojou mamou na B. L.. X a chce si založiť rodinu a bývať už v pokojnom rodinnom prostredí, ponúkla svojej mame v nevysporiadanej právnej veci zabezpečenia náhradného bytu pre navrhovateľa byt na T. ul. ako bytovú náhradu pre neho, čo opätovne odmietol. Bolo mu ponúknutých viacero bytov, ktoré odmietal, bolo súdne konanie ohľadom vypratania z bytu (sp. zn. 11C 328/2006), teraz dostal ponúknutý tento byt, čo odmietol a robí naďalej prietahy a naďalej komplikuje spolužitie. Byt na T. XX M. A. nepoužíva pre vlastnú potrebu, ani ako predmet obohatenia sa, je pripravený pre jej otca. S navrhovateľom nemá dobré vzťahy už od detstva, pretože ako ju tak aj jej matku fyzicky a psychicky týra, naďalej požíva alkoholické nápoje, po ktorých je agresívny, vulgárny a majú z neho strach. Celý život má z neho duševnú traumu, ktorá sa nedá odstrániť ale aj napriek tomu sa snaží s ním vychádzať ako najlepšie vie a pomôcť mu vždy, keď to potrebuje, či už finančne, uspokojovaním jeho stravovacích a ostatných potrieb alebo jej prítomnosťou. Navrhovateľ so svojím fyzickým a duševným stavom, za ktorý si môže sám, dostáva dôchodok 300,- eur, k tomu má priznané Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny peňažnú kompenzáciu na osobnú asistenciu, na zabezpečenie prevádzky osobného motorového vozidla, zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou, opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi, bytového zariadenia, o ktorých sa mimochodom dozvedela až z priloženej prílohy, privyrába si na súdnych sporoch zastupovaním fyzických a právnických osôb, je štatutárnym orgánom firmy M..F.R. N. O. a iných jej finančne neznámych možnostiach privyrobenia si. Po rodičoch zdedil byt na Ž. Č.. X M. A., pozemok a chalupu na Ž.P. V. M. A., predpokladá že je majiteľom osobného auta. Jeho mesačné náklady na bývanie na B. X M. A. sú 77,85 eura (neplatí plnú 1/3 nákladov za užívanie tohto bytu). Zostávajúca časť finančných prostriedkov z dôchodku a z uvedených majetkových príjmov mu zabezpečuje primeranú potrebu na zabezpečovanie jeho životných potrieb. Finančné pomery navrhovateľa sú výrazne lepšie ako jej, čo vyplýva z jeho dobrých majetkových pomerov a finančných príjmov, je schopný sám sa živiť a je schopný aj pracovať. Aj keď je schopná sa samostatne uživiť, nie je v jej silách viac finančne pomôcť navrhovateľovi, nakoľko nemá v rámci zabezpečenia svojich životných potrieb dostatočné finančné prostriedky vzhľadom k okolnostiam, ktoré už uviedla.

Navrhovateľ ako účastník konania vo výpovedi uviedol, že problém nastal keď odporkyňa skončila základnú školu. V roku 1997 mu praskla kosť, dostal infekciu, ochrnul a 4 roky bol nepohyblivý. Tento

čas trávil po nemocniciach a vždy len na krátku dobu prišiel do bytu na B. L., v ktorom bývala odporkyňa, ktorá je jeho dcéra a jeho manželka, s ktorou sa rozviedol v roku 1996. Na podanie tohto návrhu ho nahovorili sociálne pracovníčky, pretože poberá len invalidný dôchodok vo výške 300,- eur mesačne a sociálne dávky vo výške 50,- eur, spolu má mesačný príjem 350,- eur, je odkázaný na pomoc inej osoby od augusta 2013. V súčasnosti býva spoločne so svojou bývalou manželkou na adrese svojho trvalého bydliska, avšak bývajú tam ďalšie 3 - 4 cudzie osoby, pričom ide o 3- izbový byt, odporkyňa v tomto byte nebýva 4 roky. Doteraz výživné nežiadal z dôvodu, že po otcovi zdedil nejaké peniaze ale tie všetky použil pre rodinu a jeho sestra, ktorá žila v USA mu posielala peniaze od roku 1997, jedná sa asi o sumu 300.000,- Sk. Chce si polepšiť, pretože má mesačné výdavky spojené s bytom a liekmi vo výške 150,- eur mesačne, takže na živobytie mu zostáva 200,- eur. Žiadny nehnuteľný majetok nevlastní ani hnuťelné veci väčšej hodnoty, ani motorové vozidlo. Pracoval do roku 2013, naposledy v spoločnosti B. M. B..T..Y., zo zdravotných dôvodov ale toto zamestnanie musel nechať. S bývalou manželkou nemajú vyporiadané BSM, vedie sa konanie ohľadne bytu na B. L. na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/91/2014 a je podané v tejto veci aj trestné oznámenie. Chodí k rôznym odborným lekárom podľa potreby a každý týždeň k obvodnej lekáreke, aby mu predpísala lieky. Iné deti okrem odporkyne nemá ale podľa toho ako sa odporkyňa správa, nevie, či je to jeho dcéra, jej matka, teda jeho bývala manželka, ju vždy nahovárala proti nemu. Keď bolo pri rozvoze určené výživné, toto riadne platil do doby, kým mu nenastali zdravotné problémy. Ak by mohol pracovať, tak by sa zamestnal. Jeho bývala manželka a odporkyňa okrádali jeho sestru, neoprávnené od nej žiadali výživné.

Odporkyňa ako účastníčka konania vo výpovedi uviedla, že jej vzťah k navrhovateľovi ako otcovi nie je dobrý. Od malička sa o ňu nestaral, nezaujímal, neprispieval na jej výživu, fyzicky a psychicky týral nie len ju ale aj jej matku. Problémy medzi nimi pretrvávajú doteraz, nie sú v kontakte aj keď bývajú zatiaľ v jednom byte na B. L., každý žije samostatne. Navrhovateľovi ale pomáha tak, že ak napr. potrebuje niečo nakúpiť, tak mu urobí nákup a on jej za to dá peniaze. Navrhovateľ ju nikdy nežiadal o výživné, jeho návrh bol pre ňu prekvapením. Vlastní 2 - izbový byt na T. L.. M. A., ktorý jej darovala babka, doteraz v ňom býval jej ujo ale v súčasnosti je prázdny, chce aby sa doň nasťahoval navrhovateľ, čím by sa konečne vyriešila ich situácia ale on to odmieta. Hnuťelný majetok väčšej hodnoty ani motorové vozidlo nevlastní. Je slobodná, bezdetná, zamestnaná, teraz má už len jeden príjem z jednej firmy, predtým pracovala pre dve firmy ale plat mala stále rovnaký. Nechce spochybňovať posudok o zdravotnom stave navrhovateľa ale navrhovateľ je schopný sám sa o seba postarať, využíva len právny a sociálny systém tohto štátu a taktiež svoj zdravotný stav, dobre vedel, že za tento návrh nemusí zaplatiť. Bývajú spolu a vidí, že navrhovateľ sa môže sám o seba postarať, vôbec nemusí poberať kompenzačné príspevky. Mrzí ju, že sa stretli na súde, ale navrhovateľ jej 30 rokov ubližuje, nevie dokonca ani aké školy navštevovala. Navrhovateľ stále požíval a aj požíva alkohol a sám si môže za svoj zdravotný stav. Keď mal problémy s nohou bol operovaný a po nemocniciach, tak ona spoločne s matkou sa o neho starali. Za bývanie by mal navrhovateľ platiť 1/3, avšak jej matke platí menej, asi o 40,- eur mesačne. Ona nemá z čoho platiť výživné navrhovateľovi, jej príjem je cca 530,- eur netto mesačne, pričom platí 200,- eur za byt na T. L., 1/3 za byt na B. L. a zostane jej niečo pod životným minimom, pričom ešte neuviedla svoje vlastné náklady. Má 31 rokov a chcela by si založiť rodinu a nie sa zaoberať navrhovateľom, ktorý jej len celý život ubližoval. V súčasnosti sa okrem tohto konania iné konania medzi ňou a navrhovateľom nevedú.

Navrhovateľ poberá invalidný dôchodok od januára 2015 vo výške 312,70 eura, za rok 2014 vo výške 310,- eur mesačne a rok 2013 vo výške 305,50 eura mesačne (potvrdenia Sociálnej poisťovne), príspevok na stravovanie vo výške 0,90 eura/1 obed od 1.2.2015 (list Mestskej časti Bratislava - R.), je rozvedený, nemá vyživovacie povinnosti k maloletým alebo plnoletým deťom.

Odporkyňa je zamestnaná s čistým priemerným mesačným príjmom za obdobie november 2011 a december 2011 vo výške 539,375 eura, január 2014 až september 2014 vo výške 473,80 eura a za obdobie september 2013 až september 2014 vo výške 464,545 eura (mzdové listy a potvrdenie o príjme), je slobodná, bezdetná.

Zo spisu tun. súdu sp. zn. 11C/328/2006 súd zistil, že bývalá manželka navrhovateľa sa voči navrhovateľovi domáhala určenia povinnosti vypratať byt v Bratislave na B. Č.. X, rozsudkom č. k. 11C 328/06-91 zo dňa 21.9.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co 13/08-160 zo dňa 4.3.2009, právoplatný dňa 8.4.2009, bol jej návrh zamietnutý.

Zo spisu tun. súdu sp. zn. 9C/158/98 súd zistil, že navrhovateľ sa domáhal voči svojej bývalej manželke zrušenia práva spoločného nájmu k bytu nachádzajúceho sa na B. L. Č.. X M. A., rozsudkom zo dňa 30.4.2001 súd rozhodol tak, že právo spoločného nájmu účastníkov k uvedenému bytu zrušil a určil, že byt bude naďalej ako nájomca užívať bývala manželka navrhovateľa, t. j. matka odporkyne, navrhovateľ bol povinný sa z bytu vysťahovať a vypratý ho odovzdať bývalej manželke do 15 dní potom, čo mu bude zabezpečený náhradný byt. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7.1.2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 13Co 186/02-79 zo dňa 12.9.2002. V odôvodnení rozsudku tunajšieho súdu súd uviedol, že pri určení výlučného nájomcu súd vzal do úvahy záujem maloletej dcéry účastníkov a skutočnosť, aby mohla aj naďalej žiť, bývať a študovať v prostredí kde vyrastala a na ktoré je zvyknutá ako aj na stanovisko prenajímateľa.

Zo spisu tun. súdu sp. zn. 4C/24/2014 súd zistil, že konanie v právnej veci navrhovateľa proti jeho bývalej manželke o určenie povinnosti zabezpečiť mu náhradný byt je prerušené do právoplatného skončenia veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/158/1998.

Zo spisu tun. súdu sp. zn. 10C/91/2014 súd zistil, že navrhovateľ sa voči svojej bývalej manželke domáha určenia neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu na B. Č.. X M. A., konanie nie je doteraz právoplatne skončené.

Podľa § 66 Zákona o rodine deti, ktoré sú schopné samy sa živiť, sú povinné zabezpečiť svojim rodičom primeranú výživu, ak to potrebujú.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ je otcom odporkyne (rodný list odporkyne). Tunajší súd rozsudkom č. k. 18C/32/96-21 zo dňa 11.6.1996 rozviedol manželstvo navrhovateľa a matky odporkyne a zároveň zveril, v tom čase maloletú odporkyňu, do výchovy a opateru matke. Navrhovateľovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu odporkyne mesačne sumou 1.500,- Sk od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku súd zistil, že navrhovateľ (v uvedenom konaní ako odporca) nemal záujem o rodinu, domov chodieval neskoro, víkendy trávil v záhrade, svoj čas trávil v pohostinstvách, pil a hral hazardné karty. V opitom stave chodieval domov, vulgárne sa vyjadroval, vyhrážal sa, nedodržiaval osobnú hygienu. Od roku 1993 často menil zamestnanie, neprispieval na domácnosť a výživu dcéry. Jeho správanie ťažko znášala odporkyňa, čo sa prejavilo vo zvýšenej nervozite, strachu, obavy zostať sama doma, o jej výchovu záujem nemal. Navrhovateľ svojím prístupom k manželstvu a rodičovstvu zapríčinil rozvrat manželstva.

Medzi zákonne predpoklady pre uplatnenie vyživovacej povinnosti deti k rodičom patrí: stav odkázanosti na výživu na strane rodiča, možnosti a schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť a nárok na výživné nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ je poberateľom invalidného dôchodku, čo preukázal rozhodnutiami zo Sociálnej poisťovne a poberá príspevok na stravovanie, je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50% (komplexný posudok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 28.1.2014, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 24.7.2013 a lekárske posudky zo dňa 21.6.2013). Odporkyňa je zamestnaná a má pravidelný mesačný príjem, je vlastníčkou bytu na T. L. Č.. XX M. A., ktorý ponúkla navrhovateľovi do nájmu z dôvodu, že bývajú spoločne aj s matkou odporkyne, t. j. bývalou manželkou navrhovateľa v súčasnosti v byte na B. Č.. X M. A., avšak ich vzájomné spolužitie nie je dobré, čo zhodne uviedli obaja účastníci vo svojich výpovediach. Stav odkázanosti je daný na strane oprávneného najmä vtedy, pokiaľ nebude môcť pracovať a nevznikne mu nárok na starobný dôchodok, prípadne tento dôchodok bude nedostatočný. Navrhovateľ poberá invalidný dôchodok a sociálne dávky v celkovej výške 350,- eur mesačne. Odporkyňa je schopná sama sa živiť, má pravidelný mesačný príjem ale preukázala súdu, že je v súčasnosti gravidná (lekárska správa zo dňa 20.4.2015) a sama bude potrebovať finančné prostriedky na zabezpečenie svojich zvýšených potrieb v čase tehotenstva a neskôr aj pre svoje dieťa. Odporkyňa sa snaží navrhovateľovi pomôcť tak, že napr. keď potrebuje niečo nakúpiť, tak mu urobí nákup, za čo jej ale navrhovateľ dá peniaze, čo navrhovateľ nepoprel. Súd preto na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že navrhovateľ má finančné prostriedky na pokrytie svojich potrieb, keď má v tomto prípade nárok na primeranú výživu, t. j. aby mal zaistené naplnenie všetkých bežných životných potrieb s prihliadnutím na jeho vek, zdravotný stav a odôvodnené potreby (bývanie, kultúra a pod.) a odporkyňa nie je povinná mu zabezpečiť rovnakú životnú úroveň s vlastnou životnou úrovňou. Navyše v danom prípade neboli splnené podmienky pre priznanie výživného pre rozpor s dobrými mravmi, keď navrhovateľ v minulosti zanedbával výchovu a výživu odporkyne, keď sa o ňu riadne nestaral, čo

bolo konštatované v rozsudku o rozvode manželstva navrhovateľa a matky odporkyne. Navrhovateľ si neplnil vyživovaciu povinnosť voči odporkyni a z tohto dôvodu na základe uznesenia tunajšieho súdu č. k. 15E/177/98 - 61 zo dňa 30.10.2003 bol nariadený výkon rozhodnutia zrážkami z dôchodku navrhovateľa. Tvrdenie odporkyne, že navrhovateľ v minulosti požíval alkohol, bolo preukázané rozhodnutím PZ SR Mestského veliteľstva Bratislava zo dňa 12.4.1995, na základe ktorého mu bol zadržaný vodičský preukaz z dôvodu, že dňa 7.4.1995 viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Vzťahy medzi účastníkmi sú aj v súčasnosti narušené. Súd preto z vyššie uvedených dôvodov návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Súd zamietol návrh v časti, v ktorej navrhovateľ žiadal o určenie výživného od 1.3.2014 do 12.3.2014 z dôvodu, že výživné možno priznať najskôr odo dňa začatia konania a nie spätne, t. j. súd mohol určiť výživné najskôr od podania návrhu, ktorým bol deň 13.3.2014 v zmysle § 77 ods. 1 veta druhá Zák. o rodine.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporkyňa, ktorá mala vo veci plný úspech, by mala nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, súd jej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.